ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ★ ΕΡΓΑΤΗΣ

ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ * Νο 1- Α" ΠΕΡΙΟΔΟΣ* ΔΙΑΜΕΝΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΓΙΑΤΙ ΕΝΑ ΝΕΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ;

Γιατί απλούστατα, στην Ελλάδα, δεν υφίσταται καν ένα φυλλάδιο για τους εργάτες - και όχι μόνο- και τα προβλήματά τους (είτε λαμβάνουν χώρα στους εργασιακούς χώρους τους , είτε έξω από αυτόν. Πολύ περισσότερο ο κατεξοχήν αναρχικός / ελευθεριακός εργάτης / εργαζόμενος , που δε μπορεί να βρεί κάποιο είδους έντυπο του πολιτικού του «χώρου», που να ασχολείται ΚΑΙ ειδικά με τα διάφορα προβλήματα της εργατικής τάξης (είτε πάλι , αφορά ντόπιους ,είτε αλλοδαπούς εργάτες).Βεβαίως ,υπάρχουν και χίλιοι δύο άλλοι λόγοι για το «γιατί».

Βασικά ,πρόκειται για πρωτοβουλία ατόμων, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο εντάχθηκαν , ήδη , στο εργασιακό σύστημα της αγοράς ,όπου ανακαλύπτουν μερα με τη μέρα ,τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη στην Ελλάδα (δυσκολίες , που όμως είναι κοινές με δαυτές των συνάδελφων του εξωτερικού). Με κανέναν τρόπο δεν υποστηρίζουμε ότι είμαστε ειδήμονες ,δηλ. «γνώστες» του αντικειμένου που θέλει να καταπιάνεται τούτο το μικρό –σε έκταση –έντυπο, αλλα αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα στεκόμαστε σε θέματα που μας θίγουν άμεσα.

Τονίζουμε ότι επιθυμούμε μια σοβαρή προσπάθεια να προσεγγίσουμε άμεσα τον κόσμο της εργατικής τάξης (αλλά και τους πασής φύσεως αδικημένους του καπιταλιστικού συστήματος και της κρατικής ασυδοσίας)τόσο σε τοπικό όσο και υπερ-τοπικό επίπεδο. Γνωρίζουμε ότι δεν είναι –ειδικά για το τελευταίο –εύκολη υπόθεση, δεδομένου ότι στον ελλαδικό χώρο απουσιάζει η όποια αναρχοσυνδικαλιστική παράδοση (σε αντίθεση με τις άλλες μεσογειακές χώρες , όπως η Ιταλία και η Ισπανία ,για να αναφέρω κάποια παραδείγματα) τόσο στον αστικό/ εργατικό όσο και στον αγροτικό τομέα. Ουδέποτε δημιουργήθηκε οργανωμένο συνδικάτο με αναρχικές κατευθύνσεις (ούτε προπολεμικά, ούτε καν στη μεταπολίτευση).Βασική αιτία για αυτό είναι, βεβαίως ,η έλειψη ελευθεριακής /αντι-εξουσιαστικής παιδείας από πολύ νωρίς–κυρίως μετά την επανάσταση του 1821,εποχή που το κίνημα του αναρχισμού (και μαζί του αναρχοσυνδικαλισμού) έκανε τα πρώτα του βήματα στη (συγκλονισμένη από επαναστατικές εξεγέρσεις και μαζικές απεργίες) βόρεια Ευρώπη. Το ζητούμενο –τώρα –είναι να γίνει , επιτέλους , η αρχή.

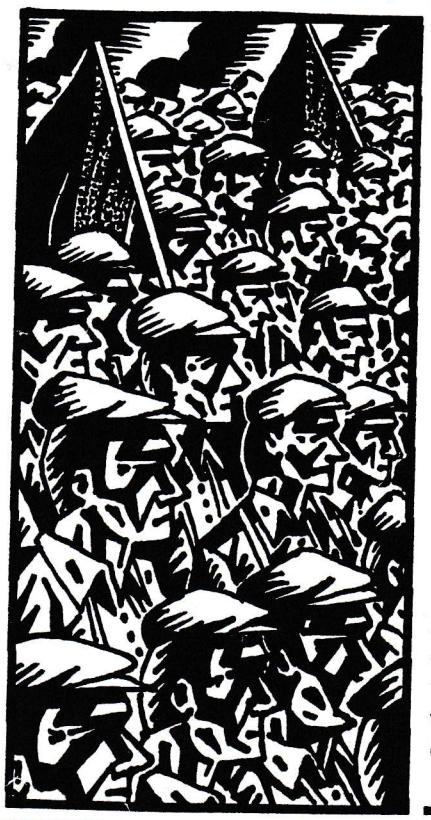

Μόνο μια κοινή , σοβαρή και καλοπροαίρετη προσπάθεια από μέρους όλων των αντιεξουσιαστών ,ελευθεριακών, αναρχικών (και λοιπούς του χώρου) μπορεί να βγάλει την αναρχο-συνδικαλιστική δράση –στον ελλαδικό χώρο –από την ανυπαρξία και από το τέλμα. Σήμερα κιόλας–αν όλοι μας ,που πιστεύουμε στην κατάκτηση των εργατικών δικαιωμάτων (που, μέρα με τη μέρα, συρρικνώνονται) και στην Άμεση Δράση για την καθιέρωση της άμεσης δημοκρατίας ,της αλληλοβοήθειας και της αλληλεγγύης –μπορούμε να ξεκινήσουμε. Και ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ είναι μια αρχή. Έχουμε ένα νέο στοίχημα να κερδίσουμε.

Και αυτό εξαρτάται από όλους μας...

ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ Α* ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ

Η γιουκοσλαβική ιντερνετική ομάδα Initiative for Anarcho Syndicate **(IAS)** σχεδιάζει να οργανώσει (συλλογικά με άτομα από τον αντιεξουσιαστικό χώρο της ευρύτερης περιοχής των βαλκανίων:. από Αλβανία , από Τουρκία, από Βοσνία , από Ελλάδα , από Κροατία , από Σλοβενία , από Βουλγαρία, από Μακεδονία , από Ρουμανία και φυσικά Γιουκοσλαβία)μια διάσκεψη (δίχως να αποκλείεται η προοπτική ενός μαζικότερου συνέδριου) σχετικά με την συνολικότερη εικόνα του σημερινού αναρχοσυνδικαλιστικού ρεύματος στον βαλκανικό χώρο και τις μακροπρόθεσμες προοπτικές του. Η άτζεντα δεν έχει κλείσει , οπότε οποιαδήποτε προτάσεις για το ζήτημα αυτό είναι ευπρόσδεκτες.

Επικοινωνία: balkanasc-subscribe@yahoo.groups.com και rata@beotel.yu ..

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΙΑ

	2000	2001
Α. Μακεδονία /Θράκη	8,6%	9,0%
Κεντρική Μακεδονία	10,7%	10,8%
Δ. Μακεδονία	14,7%	10,8%
Ήπειρος	10,6%	11,9%
Θεσσαλία	12,4%	11,6%
Δ. Ελλάδα	10,2%	9,9%
Ιόνιοι νήσοι	5,0%	6,7%
Στ. Ελλάδα/ Εύβοια	13,6%	13,3%
Αττική	12,2%	10,4%
Πελοπόννησος	9,3%	8,1%
Β. Αιγαίο	7,4%	6,0%
Ν. Αιγαίο	10,4%	9,7%
Κρήτη	6,7%	5,7%

(Πηγή: ΑΒΕΔΕ)

Η ΜΟΙΡΑ ΕΝΟΣ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ...

Ένας νέος –ανειδίκευτος και ανασφάλιστος –εργάτης, καταπλακώθηκε από έναν ... τόνο χαρτί στο τέλος της βάρδιας. Έμεινε αναίσθητος και αβοήθητος 18 ώρες εώς ότου τον ανακάλυψαν οι καθαρίστριες του πιεστήριου της «Ελευθεροτυπίας» (όπου εργαζόταν ο άτυχος εργάτης) και μεταφέρθηκε στο ΚΑΤ. Έμεινε σε κώμα 20 μέρες περίπου, αλλά τελικά υπέκυψε στα τραύματά του. Η εφημερίδα –φυσικά –απέκρυψε το όλο συμβάν.

Το απεχθές γεγονός ότι τα αφεντικά της εν λόγω εφημερίδας (που «θέλει» να το παίζει τάχα «ανθρώπινη», «ανοικτά κοινωνική» κτλ.) προσφέρθηκαν να αναλάβουν τα αναγκαία έξοδα με αντάλλαγμα τη σιωπή των δικών του, δείχνει -αν μη τι άλλο- το «ποιόν» των ανθρώπων ,που επιμένουν να αντιμετωπίζουν το ανώνυμο προσωπικό τους ως ανθρώπους τελευταίας κατηγορίας και άνευ σεβασμού και αξιοπρέπειας! Προφανώς τους ενδιαφέρει πιότερο το ακηλίδωτο του κύρους τους παρά η ζωή ενός ανθρώπου που δούλευε με συνέπεια και αρμονία με το υπόλοιπο προσωπικό. Εύγε τους!

ΠΙΣΩ ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ...

Από τον Σύλλογο Υπαλλήλων Βιβλίων και Χάρτου Αττικής αναφέρεται ,σε σημειωμά τους –ψήφισμα αλληλεγγύης ,την κατάσταση στα φροντιστήρια: «*Πρωτοφανής επίθεση έχει εξαπολυθεί εναντίον 4 καθηγητών/ τριών από τον ιδιοκτήτη φροντιστηρίου (Μεταμόρφωση Αττικής) Μιχ.Χαρίση. Η Μ. Πετρίδου μία από τους 4 καθηγητές / τριες , εργαζόταν στο συγκεκριμένο φροντιστήριο επί τρία χρόνια χωρίς ο εργοδότης να της κολλά ένσημα* ». Βεβαίως ,η εν λόγω καθηγήτρια δεν είναι η μόνη που παραμένει ανασφάλιστη στο φροντιστήριο του κύριου Χαρίση. Το Ι.Κ.Α. επέβαλε τα προβλεπόμενα πρόστιμα. Το...ευτράπελο είναι ότι ο κ. Χαρίσης προχώρησε σε μηνύσεις εναντίον των 4 καθηγητών (ζητώντας το.. ποσό των 100.000.000 δρχ. (!!!) από κάθε...έναν τους) για δήθεν ηθική βλάβη που του προκλήθηκε. Και άλλοι εργοδότες του χώρου, «δραστηριοποιούνται» για την εξόντωση του συνδικαλιστικού κινήματος των καθηγητών/διδασκάλων (όπως η σχετικά πρόσφατη νομική επίθεση των φροντιστηριάχων κατά του προέδρου και μελών του ΣΕΦΚ –που τα δικαστικά του έξοδα έχουν πλέον υπερβεί τις 500.000 δρχ.).

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ Τ.Α.Π.Ο.Τ.Ε.

Είναι περίεργα πράγματα αυτά που συμβαίνουν στην κοινωνία μας. Από πού και ως που ...το δελτίο ΕΝΟΤΗΤΑ της Πανελλήνιας Ένωσης Συνταξιούχων Σιδηροδρομικών-ΠΕΣΣ- θεωρεί την τοποθέτηση του (ενός ,θα λέγαμε καλύτερα) προέδρου κ. Παν. Νίκου στη θέση της προεδρίας του ΤΑΠΟΤΕ , πως «*βραβεύει ,αναμφίβολα* (!!),*την μεγάλη και συνεπή θητεία του στη Διοίκηση Επιχειρήσεων ποικίλων εταιρειών μεγάλου οικονομικού κύρους*(!!)*και στην αφοσίωση στο έργο του*».Εδώ που τα λέμε, ο ασφαλιστικός φορέας του ΤΑΠΟΤΕ περνάει την πιο σοβαρή του κρίση (συκ ολίγοι συνταξιούχοι του ΟΣΕ φέρονται δυσαρεστημένοι με το θέμα των επικουρικών –δεν τους καταβάλλονται τα οφειλόμενα – και με το γραφειοκρατικό «χώσιμο» που διαρκώς υφίστανται) και η επιλογή ενός γραβατωμένου γιάππη ,ως προέδρου σε κρίσιμο φορέα , δεν φαίνεται να'ναι η ...ενδεικνυόμενη για τη λύση των χρόνιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι ασφαλισμένοι. Μήπως είναι καιρός να βγάλουν τα πανώ από τη ναφθαλίνη και να... ξανακατέβουν στους δρόμους της διαμαρτυρίας ;

Η κάθοδος των αγροτών

Την Τρίτη 5 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε κάθοδος αγροτών της Βόρειας Ελλάδος στην Αθήνα, με μισθωμένα λεωφορεία , κατόπιν απόφασης του λήφθηκε από προηγούμενη σύσκεψη της συντονιστικής επιτροπής , στο κτίριο της ΠΑΣΕΓΕΣ στη Θέρμη Θεσσαλονίκης. Συγκεντρώθηκαν στις 12 το μεσημέρι στο Παναθηναικό Στάδιο και από' κει πορεία ως το υπουργείο Γεωργίας.

Φυσικά υπήρξε προσπάθεια του ΚΚΕ να «καπελώσει» τις εξής κινητοποιήσεις των αγροτών (όπως προσπάθησε και πρόσφατα το χειμώνα με τις μαζικές απεργίες του αγροτοσυνδικαλιστικού κινήματος) αλλά–ευτυχώς–δίχως επιτυχία. Σημειώνεται ότι στη σύσκεψη της ΠΑΣΕΓΕΣ δεν συμμετείχαν αγρότες προσκείμενοι στο ΚΚΕ (τους έδειξαν την πόρτα ,προφανώς...).

ΠΡΟΣ ΔΙΑΛΥΣΗ Η Γ.Σ.Ε.Ε. ;

Καλά όλα τα' χε, η αυτοδιάλυση της έλειπε; Το συνδικαλιστικό όργανο του ΚΚΕ, το ΠΑΜΕ –δια της σταλινικής ηγεσίας του Περισσού –αποφάσισε να «αποχωρήσει» από τους κόλπους της ΓΣΕΕ και να κατεβαίνει ,αυτόνομα πλέον,στους εργατικούς αγώνες (καπελώνοντας τις όποιες κινητοποιήσεις της εργατικής τάξης... άραγε ;) που θα ακολουθήσουν στο μέλλον. Όχι πως μας πολυκαίει το θέμα, διότι –ως γνωστόν - «το κόμμα του λαού»(;) βρίσκεται εδώ και καιρό «στον κόσμο του» ακολουθόντας μια αρτηριοσκληρωτική σταλινίζουσα γραμμή που καταφέρνει περίφημα ,εώς τώρα ,να διώχνει κόσμο και κοσμάκη...

Άμ και η ΓΣΕΕ ,που μυρίζει αντι-εργατική ρεφορμίλα...;

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΤΟΥ Α.Σ.Ε.Π. ...

...πραγματοποίησαν πανελλαδική συγκέντρωση τη Δευτέρα 25 Φεβρουαρίου, έξω από το υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης. Οι επιτυχόντες του γραπτού διαγωνισμού του ΑΣΕΠ του Φεβρουαρίου του 1998, έχουν προχωρήσει στη δημιουργία συλλόγου και παλεύουν για την τακτοποίηση του σοβαρού ζητηματός των εργασιακών δικαιωμάτων τους. Οι ίδιοι ενδεικτικά σημειώνουν: «*... δεν χρησιμοποιήσαμε κανένα πολιτικό μέσο ούτε χρησιμοποιήσαμε πίσω πόρτες για να κατορθώσουμε τον σκοπό μας παρά μόνο το... όπλο της προσωπικής προσπάθειάς μας και τα γνωστικά προσόντα μας...*». Συμπληρώνουν δε ότι θα συνεχίσουν αποφασιστικά με νέες κινητοποιήσεις άμεσης δράσης , ενημέρωση του κόσμου με τα αιτήματά τους και εξαντλώντας κάθε ένδικο μέσο (!).

Το δελτίο Ε.Ε., τους εύχεται ολόψυχα καλή επιτυχία στις προσπάθειές τους και στη περάτωση του σκοπού τους με το σύνθημα ΟΧΙ ΣΤΑ ΡΟΥΣΦΕΤΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ!!!

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!!!

19 ΟΚΤ. ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΡΩΜΗ

Μεγάλη επιτυχία υπήρξε η γενική απεργία που πραγματοποίησαν τα ιταλικά εργατικά συνδικάτα , ιδιαίτερα με τη σημαντική συνδρομή της **USI**, που έκανε το κατά δύναμη να συσπειρώσει κόσμο στη πρωτεύουσα. Ηρθε πολύς κόσμος , που επιθυμούσε να συμμετάσχει στο μαχητικό μπλόκ της USI- AIT, συντρόφοι της οποίας ανέμιζαν μαυρο-κόκκινες σημαίες και διέθεταν βαγονάκι που έπαιζε δυνατή μουσική (και από το οποίο...ακούγονταν συνθήματα, για εντατικούς εργατικούς αγώνες).Ο αριθμός των συμμετεχόντων υπερέβη τις 100,000 ,σύμφωνα με τους διοργανωτές (εκτός της USI-AIT, ήταν και τα εργατικά σωματεία της CUB, RdB, Unicombas,CGIL και άλλων της ρεφορμιστικής αριστεράς).

Εδώ πρέπει να σημειωθεί ,ότι στην επιτυχημένη απεργία ,συμμετείχαν και αυτόνομες πολιτικές ομάδες ,με σημαντικότερη παρουσία εκείνη της FAI(που κάποια στιγμή της πορείας ,το αναρχικό μπλόκ της ενώθηκε με αυτό των αναρχοσυνδικαλιστών της USI.

η Ε.Ε. πιέζει για απελευθέρωση αγορών

Η μικρή άνοδος της ανάπτυξης και η ελάχιστη άνοδος του ΑΕΠ έβαλαν σε ανησυχίες τους τεχνοκράτες των Βρυξελλών και δια στόματος του **Μάριο Μόντι** , επίτροπου αρμόδιου για θέματα ανταγωνισμού, πιέζουν για επίσπευση των οικονομικών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων –εν όψει της συνόδου κορυφής της Ε.Ε. στις 15-16 Μαρτ. στη Βαρκελώνη –όλων των χωρών της ευρωζώνης (αλλά και μελών εκτός αυτής). Την ίδια περίοδο, σχεδιάζονται –στη καταλανική πόλη- μαζικές κινητοποιήσεις για την επικείμενη σύνοδο, από τις γνωστές αντικαπιταλιστικές οργανώσεις και τα εργατικά συνδικάτα.

Μέρος της ευρύτερης «ανησυχίας» τους είναι το γεγονός ότι η ΕΕ θα...αποκτήσει καινούργια μέλη ,μετά το 2003 (οι χώρες του πρώην ανατολικού μπλόκ, μαζί με Κύπρο και Μάλτα) πράγμα που θα κάνει τις μέχρι τώρα λειτουργίες της ...λιγότερο «ευέλικτες». Ειδικά οι πιο ισχυρές οικονομικά χώρες (Γαλλία , Γερμανία , Μεγ. Βρετανία) επιδιώκουν την έμμεση (βλέπε «αδιαφανή») δημιουργία σκληρού διευθυντικού πυρήνα μέσα στη Κομισιόν, προκειμένου να χαράσουν καλύτερα την καπιταλιστική και ιμπεριαλιστική πολιτική τους.

Οι μαζικές κινητοποιήσεις όμως , θα ...αποτελέσουν το ηχηρό "χαστούκι" στην αλαζονία της κοινοτικής πλέμπας της ευρω-εξουσίας!!!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ENRON

Το-καθόλου παράξενο-γεγονός ότι εξέχοντες επενδυτές «φούσκωναν» αδικαιολόγητα (ή μήπως το ανελέητο κυνηγί του κέρδους δικαιολογεί τις οποιεσδήποτε παρατυπίες και εγκλήματά τους;)την αγορά των μετοχών της εταιρίας ,τα λογιστικά «τρύκ»και λοιπές εισροές κεφαλαίων «κάτω από το τραπέζι» αποτέλεσαν στο να οδηγηθεί ο πάλαι πότε οικονομικός γίγαντας στη ταπεινωτική χρεωκοπία και ολική κατάρρευση, αποκαλύπτει τις ...συνέπειες του δρόμου που ακολουθεί η παγκοσμιοποίηση της αγοράς.

Ακόμα ,το γεγονός ότι η κυβέρνηση Μπούς ...δεν υπήρξε αμέτοχη του οικονομικού σκανδάλου, προσδίδει στην όλη περίπτωση μια διαφορετική διάσταση.

Τα κράτη δεν ελέγχουν πια τη τρέχουσα οικονομία της παγκοσμιοποιημένης Αγοράς,είναι η ίδια η... Αγορά που ελέγχει τα κράτη και κατευθύνουν τις βουλήσεις τους. Έχουν καταστήσει τα κράτη «μαριονέτες» στα χέρια των ολίγων της κατεστημένης ελίτ του πανίσχυρου κεφαλαίου και ελέγχοντας τις εκάστοτε κυβερνήσεις των κρατών, καθορίζουν τα πάντα σχετικά με την οικονομική κατάσταση των λαών (βλέπε περίπτωση της Αργεντινής). Και αυτό γίνεται ,είτε με τη συρρίκνωση των κεκτημένων της εργατικής τάξης κι του προλεταριάτου, είτε με ...συχνές «αναδομήσεις» των οικονομικών συστημάτων (με άμεσες συνέπειες την μαζική ανεργία ,την υποαπασχόληση , τις μαζικές συγχωνεύσεις των ισχυρών «ομίλων» εις βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων,τις ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων φορέων κτλ.). Η περίπτωση της 'ENRON', λοιπόν, δεν είναι παρά... η κορυφή του παγόβουνου.

Είναι στα χέρια των λαών ,να εμποδίσουν την τρομαχητική οικονομική λαίλαπα του κεφαλαίου και της πολιτικής/εξουσιαστικής «ελίτ» με κάθοδο σε μαχητικούς αγώνες με κάθε διαθέσιμο μέσο.

Διαρκής Κρίση made in U.S.A.

Το αμερικανικό νοικοκυριό διανύει τις πιο δύσκολες μέρες του εξαιτίας της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης που χτυπάει στην χώρα του Κυρίαρχου Καπιταλισμού. Πιο συγκεκριμένα, ένας στους είκοσι αμερικανούς είναι υπερχρεωμένος στις τράπεζες κυρίως λόγω κατάχρησης καταναλωτικών δάνειων -και κινδυνεύει να βρεθεί κάτω από το «επιτρεπτό» όριο φτώχειας.Άλλωστε, πραγματικό σόκ προκάλεσε η σχετικά πρόσφατη είδηση ότι 40% των παιδιών (μεγάλο μερος τους αφορά λατινο/ αφρο-αμερικανόπουλα των γκέτο) υποσιτίζονται ή δυσκολεύεται να εξασφαλίσει τα αναγκαία προς επιβίωση.

Αυτή η –χειρότερη ,μετά την μεταπολεμική περίοδο –οικονομική κρίση ,μας αποκαλύπτει μιαν εικόνα υπερδύναμης υπό κατάρρευση, με το περιβόητο «αμερικανικό όνειρο» να δοκιμάζεται πλέον σκληρά και τα πάντα να τίθονται υπό το πρίσμα της αμφιβολίας.Και ο περίγελος της αυλής Τζώρτζ –τζούνιορ –Μπούς δεν φαίνεται ικανός να βγάλει τη χώρα από τον βούρκο της διαρκούς κρίσης.

Η απαρχή ενός καταρρέοντος καπιταλισμού...;

Ευχαριστούμε τους συντρόφους που συνέβαλαν στην έκδοση του 1ου τεύχους. Το δελτίο είναι ανοικτό οπότε ο καθένας /μια μπορεί να συμμετάσχει παντοιοτρόπως.

ΟΧΙ ΠΙΑ ΣΕΧΤΑΡΙΣΜΟΙ !!!

Από τις τελευταίες δεκαετίες του 19ου αιώνα ως τις μέρες μας ...πολύ νερό κύλησε στο αυλάκι. Έχουν γίνει «κοσμογονικές» αλλαγές ,ιδέες μεταλλάχθηκαν, σύνορα επαναχαράκτηκαν,νέα «περιβάλλοντα» δημιουργήθηκαν, αλλά... τα πάθη των φτωχών ανθρώπων (όσο κι αν άλλαξαν οι εποχές) παράμεναν και παραμένουν ίδια και απαράλαχτα. Αγώνες έγιναν και θα... εξακολουθούν να γίνονται με «γνώμονα» το γενικότερο θεμιτό συμφέρον της εργατικής και των χαμηλών στρωμάτων. Για ένα όραμα μιας ελεύθερης κοινωνίας ,αντιαυταρχικής και αντιιεραρχικής ,όπου όλοι οι άνθρωποι να μπορούν να απολαμβάνουν -επί ίσους όρους- τους καρπούς των κόπων τους.

Πολλοί από αυτούς τους αγώνες , πραγματοποιήθηκαν υπό το «πρίσμα» του μαχητικού συνδικαλισμού –κύριο όπλο της η ορμητικότητα και η μαχητική αποφασιστικότητα της εργατικής τάξης που πάντα αψηφούσε τα «προστάγματα» της κυρίαρχης τάξης της μπουρζουαζίας και του στρατιωτικού κατεστημένου. Αυτό όμως, δεν σημαίνει ότι στους αγώνες αυτούς ,δεν έγιναν λάθη από τη μεριά της εργατικής τάξης και ειδή των ... εργατικών συνδικάτων !

Τουναντίον, στους κόλπους των συνδικάτων –ιστορικώς -δεν αποτράπηκαν οι σεχταρισμοί,οι κάθε μορφής διασπάσεις , οι «αλλαγές» ιδεολογικών status, οι απόπειρες «καθοδήγησης» μελών, οι προθέσεις «νομιμοποίησης» κάποιων μορφών κρυπτο-εσωτερικής ιεραρχίας ,οι κλίκες και γενικά οι κάθε λογής ρεφορμιστικές τάσεις. Τι συμβαίνει , λοιπόν και ο συνδικαλισμός μπαίνει σε τέτοιο τέλμα; Γιατί οι εργάτες των συνδικάτων δε μαθαίνουν από τα παλιά λάθη τους; Τα ...παθήματα ποτέ δεν έγιναν μαθήματα , εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων, φυσικά.

Προφανώς ,η αρχή πρέπει να γίνει από την αυτό-οργανωμένη παιδεία και από μια ...τάση για αλλαγή γενικότερης νοοτροπίας των εργατών/ τριων. Η μέθοδος μπορεί να ποικίλει ανάλογα από το άμεσο δρώμενο περιβάλλον, από τις εργασιακές συνθήκες και από το υφιστάμενο επίπεδο εσωτερικής καλλιέργειας του κάθε ατόμου ξεχωριστα. Επομένως , το κύριο ζήτημα είναι να βρεθεί αυτή η κατάλληλη μέθοδος. Πολλά έχουν γραφεί κατά καιρούς στον αντιεξουσιαστικό τύπο μεν, «ελάχιστα» έχουν γίνει προς την κατεύθυνση αυτή δε. Αν δεν επιλυθούν τα παραπάνω ζητήματα ,τα όπλα της άμεσης δράσης δύσκολα θα΄ χουν κάποιο καίριο αντίκρισμα στη πορεία του αναρχοσυνδικαλιστικού αγώνα-βεβαίως όχι για την απόκτηση του «μερικού» (όπως από ζητεί βασικά η ρεφορμιστική αριστερά) αλλά για την ευρύτερη αλλαγή της υφιστάμενης κοινωνίας (ολική ρήξη με τον «παλιό» κόσμο).

Πιστεύουμε ότι ο καιρός ήρθε για μια τέτοια ριζική αλλαγή. Φτάνει να ανοιχτεί –έστω για αρχή –ένας διάλογος πάνω στα γενικότερα ζητήματα του συνδικαλισμού.

Φτάνει να το τολμήσουμε επιτέλους...

No copyright! Φωτοτυπήστε το και μοιράστε το ελεύθερα

Η αναγκαιότητα του συνδικαλισμού στον αναρχικό χώρο

"Πάντοτε ο αφέντης εκμεταλλεύεται τον δούλο» λέει ο λαός και όχι τυχαία.Ο δούλος ,στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι ο εργάτης–τόσο ο αγρότης της υπαίθρου όσο και ο βιομηχανικός στις παρυφές των πόλεων. Ο εργάτης ο εκτεθειμένος στους μύριους κινδύνους της δουλειάς του (που από ένα σημείο και μετά δύναται να μετατραπεί σε στυγνή δουλεία). Ο εργάτης ,που στα στεγανά ενός αδιέξοδου και ανθρωποφάγου καπιταλισμού στερείται άμεσων δικαιωμάτων πάνω στο παραγόμενο προιόν (το «υλικό αποτέλεσμα» του μόχθου του) .Ο εργάτης , που όσο πιο συγκεντρωτικό είναι το ιεραρχικό καθεστώς του εργασιακού χώρου του, τόσο πιο πιθανό είναι να στερείται των βασικών εργασιακών δικαιωμάτων του (άρνηση χορήγησης ενσήμων, ειδικών επιδομάτων αναπηρίας και οικογένειας κτλ.).

Οπωσδήποτε ,σε καμιά περίπτωση η δράση του συνδικαλισμού δεν θα πρέπει να περιορίζει τις λοιπές δραστηριότητες των αντι -εξουσιαστών προς άλλες ειδικές (μαζί και καθημερινές) αναγκαιότητες ,όπως π.χ. οικολογικός ακτιβισμός,οι πράξεις πολιτικής αλληλεγγύης σε πολιτικούς φυλακισμένους , αντι-κρατική δραστηριοτητα κτλ.. Αλλά και θα ήταν ασυγχώρητο λάθος ,από μέρους των αναρχικών να «αγνοήσουν» με οποιαδήποτε δικαιολογία το σημαντικό «όπλο» της συνδικαλιστικής Άμεσης Δράσης -πχ. μπουκοτάζ αντι-οικολογικών ή «αθέμιτα» παραγόμενων προιόντων σαμποτάζ ,καταλήψεις εργοστασίων ή άλλων εργασιακών χώρων ,πρόκληση μαζικής Γενικής Απεργίας κτλ

Στην Ελλάδα ,η παρουσία του αναρχοσυνδικαλισμού ήταν από σποραδική εώς τυπικά ανύπαρκτη .Κατά τα μεσοπολεμικά χρόνια «κάτι» γίνονταν αλλά σύντομα το όλο πράγμα «εξασθένησε» με συνέπεια ,η ελληνική βιβλιογραφία στον συγκεκριμένο τομέα να είναι φοβερά ελλιπής. Ένας από τους βασικούς λόγους γι' αυτό, είναι το γεγονός ότι η Ελλάδα δεν υπήρξε ισχυρή βιομηχανική χώρα όπως φερ' ειπείν η Ιταλία ή και η Ισπανία(όπου η βιομηχανική «επανάσταση» συμβάδιζε με την παραδοσιακή αγροτική οικονομία) που ανέπτυξαν αργά πλην όμως προοδευτικά ισχυρά αναρχικά συνδικάτα. Μόλις τα τελευταία χρόνια –και παρά τη λαίλαπα της ανεργίας –άρχισε μόνο να αναπτύσσεται μια κάποια πιο εκτεταμένου τύπου «εκβιομηχάνιση» μεσώ των ξένων επενδύσεων ή χάρις ...στο μεγάλο φαγοπότι των ευρωπαικών πακέτων οικονομικής αρωγής (πακέτα Ντελόρ, Σάντερ και άλλων...). Η κυβερνητική πρόθεση να «θάψει» όπως-όπως εργασιακά κεκτημένα (ασφαλιστικό ,δικαιώματα συνάθροισης, άμεσες προσλήψεις κτλ)οδηγεί σε τελειωτική συρρίκνωση του εργάτη/ ζόμενου για χατήρι –βεβαίως –του Κεφαλαίου και των σάπιων αφεντικών της κυρίαρχης οικονομικής ελίτ.

Επομένως ,ένας σχεδιασμός αναρχοσυνδικαλιστικού προτάγματος δεν μπορεί παρά να 'χει καθαρά αντι-συστημικό χαρακτήρα (δηλ. ολική ανατροπή του υφιστάμενου καθεστώτος) και όχι να περιορίζεται απλώς στη διεκδίκηση του μερικού...